

CRONOLOGIA DE SÒCRATES

Ramon ALCOBERRO

Cap a 470 a.C. (tercer any de la 77 Olimpíada): Sòcrates neix a Atenes al 'demo' (barri) d'Alopeké.

432: Exili del 'físic' Anaxàgores, acusat d'impietat. Sòcrates va en vaixell a combatre a Potidea, ciutat de Tràcia, vassalla d'Atenes, com a hoplita (juny). En EL BANQUET, Alcibiàdes explica com Sòcrates el va salvar en plena batalla quan havia caigut del cavall. El viatge a Tràcia és significatiu perquè allí florien una sèrie de teories sobre l'ànima i la immortalitat que degueren tenir importància en la formulació de la seva pròpia filosofia.

431: Comença la Guerra del Peloponès, que durarà fins 404. Atenes que manté una creixent hegemonia sobre les ciutats reunides a la Lliga de Delos, s'enfronta a Esparta que mobilitza contra ella la Lliga del Peloponès.

429: Pesta a Atenes. Mor Pèricles.

424: Sòcrates combat contra Tebes a la batalla de Delion. La desfeta d'Atenes compromet el projecte d'invasió de Beòcia.

423: Es representa la comèdia d'Aristòfanes els Núvols.

422: Sòcrates combat a la batalla d'Amfípolis, també a Tràcia. Amfípolis era coneguda per les seves mines d'or. En la batalla moren 600 atenesos i el demagog Cleó.

Envers 420: L'Oracle de Delfos (conservador i poc amic dels atenesos), declara que Sòcrates és l'home més savi. Sòcrates, com a resposta, redobla el seu treball crític, entès com a examen continu i sempre renovat d'un mateix i dels altres (APOLOGIA, 28 e). Ell mateix dirà al CRITÓ: 'Sóc home (...) que no dóna el seu assentiment a cap regla de conducta que, quan hi aplico el meu raonament, no em reveli ser la millor' (46 b).

415: Alcibiàdes, nét de Pèricles i bon amic de Sòcrates, traeix Atenes i es refugia a Esparta, després d'un confús episodi en que aquest és acusat d'haver destruït els hermes o columnes fàl·liques d'Atenes, en un gest d'impietat.

Envers 412: Sòcrates refusa la invitació d'Arquelau, rei de Macedònia, rei de Macedònia, que el convidava a formar part de la seva cor, en un palau decorat per Zeuxis, on ja residien Agató i Eurípides.

Envers 411: Procés de Protàgores, acusat d'impietat i condemnat a mort.

407: Plató esdevé deixeble de Sòcrates.

406: Plató esdevé prítaneu (jurat) a l'Assemblea en el procés en què s'acusa els estretges de no haver recollit els naufrags en la batalla naval de les Arguínuses. És l'únic dels cinquanta prítaneus a rebutjar que aquests sis o deu homes (Xenofont i Plató no es posen d'acord en el nombre) siguin acusats col·lectivament, cosa il·legal. Tots van ser condemnats a mort. Entre els assassinats hi ha el fill de Pèricles.

405: Euclides funda a la petita ciutat de Mègara la primera escola socràtica (els megàrics).

404: Desfeta d'Atenes contra Esparta. Tirania dels trenta. Críties, oncle de Plató i amic de Sòcrates, forma part dels Trenta, però això no fa canviar els costums de Sòcrates, que desobeeix l'ordre de capturar el demòcrata Lleó de Salamina i portar-lo pres. Mort d'Alcibiades.

400: Antístenes funda la segona escola socràtica: els cínic.

399: Procés i mort de Sòcrates.

375-380: Plató escriu el Fedó i es consuma l'atribució a Sòcrates de la teoria de l'ànima.